

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2011

1515/2011

Laki

tuloverolain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 33 b §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 93 §:n 3 momentti, 106 §, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 125 §:n 2 momentti, 127 a §:n 1 momentti sekä 127 b ja 131 a §,
sellaisina kuin niistä ovat 33 b §:n 1 momentti laissa 1143/2005, 58 §:n 1 momentti laissa 1126/1996, 716/2004 ja 409/2005, 106 § ja 125 §:n 2 momentti laissa 1410/2010, 124 §:n 2 momentti laissa 716/2004 ja 3 momentti laissa 1365/2009, 127 a §:n 1 momentti laissa 946/2008, 127 b § laissa 1162/2002, 1273/2004 ja 1218/2006 sekä 131 a § laissa 1741/2009, ja
lisätään 58 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1502/1993, 1333/1995, 1126/1996, 475/1998, 716/2004, 409/2005 ja 1741/2009, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—7 momentti siirtyvät 3—8 momentiksi, sekä lakiin väliaikaisesti uusi 58 b ja 124 a—124 c § seuraavasti:

33 b §

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko

Muusta kuin julkisesti noteeratusta yhtiöstä saatu osinko on verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetussa laissa (1142/2005) tarkoitetulle osakkeen verovuoden matemaattiselle arvolle laskettua yhdeksän prosentin vuotuista tuottoa. Siltä osin kuin verovelvollisen saamien tällaisten osinkojen määrä ylittää 60 000 euroa, osingoista 70 prosenttia on pääomatuloa ja 30 prosenttia verovapaata tuloa.

58 §

Korkomenot

Verovelvollisella on oikeus vähentää pääomatuloistaan velkojensa korot, jos velka:

1) on valtion tai Ahvenanmaan maakunnan hallituksen takaama opintovelka taikka toisen Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion opintotukijärjestelmään kuuluva julkisyhteisön takaama tai myöntämä opintovelka (*opintovelka*);

2) kohdistuu veronalaisen tulon hankkimiseen, jollaisena pidetään myös osinkotuloa sen estämättä, että osinkotulo on 33 a—33 d §:n nojalla verovapaata tuloa (*tulonhankkimisvelka*).

HE 50/2011
HE 130/2011
VaVM 23/2011
EV 104/2011

124 c §

Vähämerkityksisestä tuesta annetun komission asetuksen soveltaminen

Tämän lain 55 §:n mukaisena metsävähennyksenä sekä yhteisetuksille pääomatulon tuloveroprosenttia ja pääomatulon korotettua tuloveroprosenttia alhaisemman verokannan muodossa myönnettävään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annettua komission asetusta (EY) N:o 1998/2006, jäljempänä *de minimis* -asetus. Verotuksen kautta myönnettävän *de minimis* -tuen määrä ei saa ylittää 200 000 euroa verovuonna. Tuensaajan saamien kaikkien *de minimis* -tukien yhteismäärä ei saa ylittää 200 000 euron määrää verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen maatilatalouden tuloverolain mukaan verotettavaa tuloa verovuonna tai sitä kahtena edeltävänä verovuonna saaneiden verovelvollisten 1 momentissa tarkoitettu tukimäärä ei saa ylittää 192 500 euroa verovuoden ja kahden edellisen verovuoden aikana.

Tuen myöntämisaikajakohtana pidetään verotuksen valmistumisaikajakohtaa. Valtiontuen määräksi katsotaan se määrä, joka ilman tukitoimenpidettä olisi määrätty veron määräksi, ja tosiasiallisesti määrätyn veron erotus.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 7,1 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 945 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 33 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 1,1 prosentilla puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

127 a §

Kotitalousvähennys

Verovelvollinen saa vähentää verosta osan käyttämässään asunnossa tai vapaa-ajan

asunnossa tehdystä työstä maksamistaan määristä (*kotitalousvähennys*). Vähennykseen oikeuttaa tavanomainen kotitalous-, hoiva- tai hoitotyö sekä asunnon tai vapaa-ajan asunnon kunnossapito- tai perusparannustyö. Vähennys on enintään 2 000 euroa vuodessa, ja se myönnetään vain siltä osin kuin 127 b §:ssä tarkoitettu vähennettävä osa kustannuksista ylittää 100 euroa.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sosiaaliturvamaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 15 prosenttia maksamastaan palkasta;

2) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä enakkoperintälain (1118/1996) 25 §:ssä tarkoitettulle enakkoperintärekisteriin merkitylle tuloveron alaista toimintaa harjoittavalle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia;

3) tavanomaisesta kotitalous-, hoiva- ja hoitotyöstä tämän lain 22 §:ssä tarkoitettulle yleishyödylliselle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta 45 prosenttia.

131 a §

Erityinen alijäämähyvitys

Jos luonnollisen henkilön 60 §:n 1 momentissa tarkoitettujen vähennysten ja 54 d §:n nojalla vähennyskelpoisten maksujen yhteismäärä on suurempi kuin veronalaisten pääomatulojen yhteismäärä, pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus yli menevästä osasta, kuitenkin enintään pääomatulon tuloveroprosentin mukainen osuus mainituista maksuista, vähennetään ansiotulon verosta (*erityinen alijäämähyvitys*).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2012.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 124 a ja 124 c § ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2012 ja niitä sovelletaan vuodelta 2012 toimitettavassa verotuksessa.

Lain 58 b ja 124 b § ovat voimassa 31

päivään joulukuuta 2013. Lain 58 b §:ää sovelletaan verovuosien 2012 ja 2013 verotuksessa ja lain 124 b §:ää sovelletaan verovuoden 2013 verotuksessa.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Henna Virkkunen*